

fredsstillende. Der vil allerede være vundet betydeligt, naar der sikres, ingenlunde glimrende Kaar, men et anstændigt, tarveligt Udkomme for samtlige Lærere i Danmark, og det, mener jeg, vil blive sikret ved Loven. — Og saa vil der med Hensyn til Skolen ogsaa vindes ganske overordentlig meget ikke blot derved, at Skoletiden forlænges med et halvt Aar for de fleste Børns Vedkommende, men særlig ogsaa derved, at Antallet af Skolebørnene i hver Klasse vil blive formindsket. Naar man har haft Lejlighed til praktisk at se, hvorledes Forholdene ere, saa ved man, hvor stor Forskel det kan gøre og som Regel gør, naar Lærerkrafterne ere ens, om en Lærer har indtil 50 Børn at undervise eller mellem 30 og 40. For Fremtiden ville vi kunne blive fri for overfyldte Klasser, hvor en Lærer med sin bedste Vilje, naar han da ikke er udrustet med ganske særlige Evner, ikke kan magte sin Gerning tilfredsstillende. Fremdeles vil det blive en Følge af dette Lovforslag, at der vil blive mange flere Skoler, hvor der vil blive en større Klassesdeling. Naar man kender lidt til Skolevæsenet, som det faktisk er i Almueskolen, er man nødt til at sige, at noget af det skadeligste er, at Børnene kun ere delte i 2 Klasser og saaledes maa sidde 3—4 Aar i hver Klasse og repetere og repetere Gang efter Gang. Enhver, som har set Forskellen mellem Skoler med 2 og Skoler med flere Klasser, vil erkende, at det er et stort Fortrin, der vil opnaas, naar et ikke ubetydeligt Antal af Landets Skoler faar et større Klasseantal. Jeg tror altsaa, at det er ikke uvæsentlige Forbedringer, der opnaas ved Lovforslaget, og at den høje Rigsdag vil gøre sig i høj Grad fortjent af det danske Skolevæsen, om det kunde lykkes at blive enig om Skoleloven i Aar, saa at ikke de Forhandlinger, der nu føres, skulle blive spildte som de foregaaende Aar. Med disse Ord skal jeg takke for den Velvilje, der hidtil er vist, og udtale det Haab, at der, naar Loven kommer tilbage til Landstinget, maa blive arbejdet fra alle Sider, hvad jeg for Resten ikke tvivler om vil ske, for at komme til Forstaaelse.

Knudsen: Jeg vil tillade mig at udtale min Tak til den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav før angaaende Sundby Kommune paa Amager, nemlig at den, saa snart den indgav et Andragende gennem Kommunalbestyrelsen, kunde faa sit Ønske opfyldt, der er udtalt i den Adresse, der er indsendt til den høje Re-

gering og Rigsdag. Jeg tror, at Tilfredsheden vilde have været større, hvis en Bestemmelse var optagen i Loven selv; men da Kommunen jo er sikker paa at opnaa, hvad den vil gennem et Andragende, vil den ogsaa kunne være tilfreds.

Jeg vil kun udtale et Par Ord; inden jeg stemmer for at sende Forslaget ned til det andet Ting. Jeg maa udtale min Beklagelse over, at den danske Rigsdag paa et saa vigtigt Omraade ikke er naaet længere frem efter saa lange Forhandlinger. Jeg kunde ønske større Fremskridt, og det har jeg ogsaa udtalt baade i forrige Samling og i denne. Vi ere ikke naaede videre i Fremskridt paa Skolevæsenets Omraade, end at vor Skole fremdeles maa siges at staa tilbage for Nabolandenes. Angaaende de Ønsker, der ere fremkomne under denne Behandling, vil jeg sige, at jeg sympatiserer med Mindretallets Ønsker angaaende Kaldelsesmaaden og vil haabe, at man der kommer til en Overenskomst, hvorved disse Ønsker kunne tilfredsstilles. Selv om jeg altsaa kunde ønske Forslaget langt mere videregaaende, betyder det dog paa flere Punkter et Fremskridt, navnlig indeholder det en Forbedring af Lærerlønningerne, som stærkt tiltrænges, og i Haab om, at man vil komme til en tilfredsstillende Ordning af Kaldelsesmaaden, vil jeg stemme for Forslaget.

Ordføreren (Goos): Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg har at tilføje. Overfor min ærede Genbo (Bojsen) skal jeg sige, at jeg har ikke skildret det som noget forfærdelig stort, dette Bidrag paa 2¹/₂ Million. Thi, som jeg sagde, maa der fra drages 6—700,000 og mere endnu, saa Tilskuddet bliver ikke 2¹/₂ Million. Jeg mener rigtignok, at man ikke kan gaa ud fra, at Landkommunerne ville spare noget i de nuværende Udgifter; det er ogsaa opgjort i Skrivelsen fra Ministeriet, hvor meget de give og fremdeles ville komme til at give.

Med Hensyn til en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem (J. Pedersen) her bagved, tror jeg tilstrækkelig tydelig at have sagt, at jeg for mit Vedkommende og deres, som jeg nærmest slutter mig til, har opgivet Tanken om ved denne Lejlighed at gennemføre, hvad vi ville kalde en grundig Reform af Kaldelsesmaaden. Jeg tror paa den anden Side ikke, at dette Tings Flertal vil kunne gaa ind paa det, som Folketinget har vedtaget, nemlig fuldstændig at slaa en Streg over den kaldende Myndigheds Skønsret over Indstillingerne. En saadan Skønsret har den kaldende Myndig-